

Renes. dvodelno okno na gradu Turnu p. Velenju je iz šoštanjskega gradu.

Stele, XLIX, str.6, 24.9.1928.

Na gradu imenovan Pusti grad so stanovali šoštanjski gospodje, prvič omenjeni l.1199. Med l.1243 in 1293 je grad prešel v last Vovberžanov in l.132 v last Friderika Žovneškega, pozneje grofa celjskega. V 15. stol. po celjski kroniki, je grad podrl Jan Vitovec l.1439, po drugem poročilu pa Turki l.1483. Odslej je grad razpadal, le stolp se je ohranil, ker ga je dal vojvoda Karl l.1575 popraviti. Sedež gospodske so prenesli v gradič pod Pustim gradom in l. 1575. V naslednjih letih so p. zidali sedanji grad.

ko so Celjani izumrli, so njih dediščino prevzeli Habsburžani. L.1905 je grad prišel v slov. roke

* Slike: šoštanjski gradovi v 17. stol: prvotni grad v razvalinah, pod c. spodnji grad, ki ne stoji več, nad vrtom sedanji grad (lito graf).

sedanji šoštanjski grad - zunanjščina

Il.Slov.1931, L.VII, št.43, str.344-345

"V verti Šoštanjske grajšine kopljejo na seli stariga grada za novo klet selišče. V posipje kopaje najdejo bel, lepo izdelan marmor, v sredi kamna križic izklesan. Ko staro ozidje dalje rušijo, se prikaže deskica, verh nje dilica s pečati okovarjena, ki jo zidarji odtergajo. Cekine perčakaje, pa le dva papirčka najdejo: prvi je bil čisto preperel, le neke latinske besede vunder sostavimo in spoznamo molitev; na drugim papirčku pa je v nemškemu jeziku celi evangelij sv. Jan. I. 1 - 14. natisnjen, ki se takole začne..... Iz mnogih okoljšin sodimo, de je gomila ta zaklad okoli dve sto let zakrivala in vunder nespremenjeniga ohraniša. "

Musy: Iz Šoštanja na Štajerskim. - Kmetijske in rokodelske novice.
1846. Leto IV. št. 21, str. 84.

Najstarejši lastniki so znani iz 1.1199 von Schönstein.

L.1439 je Jan Vitovec razrušil tudi ta grad. L.1438 je dobila grad Katarina von Cilli, l.1439 pride v posest Habsburžanov.

L.1473 so grad razrušili Turki.

1503 je kupil grad Hanns Tatzianer. Je zelo menjal lastnike.

Najstarejši urbar je iz 1.1480(str.419)

Urbar iz 1.1575 pravi, da se je tega l. sezidala Herrschaftsgebäude(str.434)

Kapela: L.1790 je bila postavljena privatna kapela v gradu, ki je bila sredi 19.stol. restavrirana.

Ign. Orožen: ,as Dekanat Schallthal, 1.1884, str.414 -439.

xx~~xxxx~~ri~~xxxx~~Slatina V šoštanjskem urbarju iz 1.1524 se nahaja ~~epis~~ omemba gradu, ki je popolnoma padel v pozabo.(Omenjeno mesto v urbaru str.429 Ign. Orožen) Grad je stal na strmem hrbu Slatina, razvaline so popolnoma izginile vendar vedo ljudje povedati, da je na hribu stal Tabor.

Ign.Orožen:Das Dekanat Schallthal, 1.1884, str. 556.

Šoštanj se omenja kot trg l.1354. L.1473 so Turki porušili spodnji šoštanjski grad. L.1528 luteranstvo. L.1635 spopad upornih kmetov in graničarjev pri gradu. Takrat je bil spodnji grad opljenjen. L.1809 pride Marmont v Šoštanj. O dogodkih v Šoštanju l.1849 pisal dr. Josip Vošnjak v svojih Spominih.

Slike: pogled na Šoštanj proti Topolščici
gl.trg s soko M.B.

mestni grb

pogled na mesto z Gorice

Il.Slov.1931, L.VII, št.43, str.344 -345.

Mestni grb:

Wie Herr Widimsky in den Irrthum verfiel zu glauben, der Markt Schönstein führe in der zweiten Hälfte seines gespaltenen Schildes drei rothe Herzen, ist in der That nicht abzusehen. Schon der Name deutet darauf hin, dass es drei Steine (eins und zwei aufeinander) sind. Möglich, dass die schlechte Abblidung bei Schmutz an dem Versehen Schuld trägt. Das Joaneum in Krätz besitzt den Siegestock des Marktes, im Schild vorn der halbe Adler, hinten die Steine (slika 12.) und den Stempel der Marktgemeinde, worauf die drei Steine auf dem Hügel allein und zwar als "schöne Steine" in einer gewissen regelmässigen krystalisierten Bildung, die jedoch mit der Herzform keine Ähnlichkeit hat, graviert sind.

(slika.13)

Slike: št.12.in 13. grba mesta
Šoštanj.

MDZK: št.16, l.1871, str. CXLII: Über Städte
Wappen und Widimsky's Werk Städtewappen
des österr. Kaiserstaates. von dr. Ernst.
Edler v. Hartmann.

Fr. Kovačič: Građivo za krajevne kronike, Šoštanj.
ČZN. X. 1913. str. 43-47.

Steber postavljn okr.1890, dar rodbine Woschnagg.

Str.71 slika stebra.

Glasnik najsvet. src
Mariborn 1913, str. 69.

Šoštanj - Marijin steber

1.

Stal na trgu

Avg. Stegenšek: Glasnik najsvetejših src
1913,69

Slika zunanjščine ž.c.

I., .Slov.1931, L.VI+, št.43, str.344.

Enotna precej ozka baročna ladja s prezbiterijem, ki je ločen od nje po loku, ki je za ca. 1 m daleč segajoč od sten, drugače oba prostora neka ko enaka visoka in široka. Prezbitarij zaključen s 3 str. mnogokota. Strop tona s kapami rezanimi od oken in stenskih aks(osi). Na stropu štuko-okvirji. Na stropu dobra slika sv. Mihaela, ki naj se ohrani. Druga slikarija na tem stropu pa je brez vrednosti. 2 mali sličici(sv.Tobja in Oznanenje) sta is- tega slikarja, a ne tako dobri. Sploh bi bilo za zaostalo slikarijo prezbi- terija b liše, da se o priliki prebeli, kot je ostala cerkev vsa bela, in ji dobro stoji, ker je arhitektura dosti razčlenjena. Slikana okna prezbitarija so neokusna. Vel.oltar lesen, bogato rezljan, 2 pol.18.stol.1884 slabo renoviran. Dobra nova polihormacija in pobelitev celega prezbitarija bi ga dvignila. Arižev pot brez vrednosti. 2 novi sliki na slavaloku viseči, brez vrednosti, z okvirji vred neku sni. Slavalok hoče podreti(ali je to tehnično mogoče?)ker zaradi njega ca 1/4 v prvi skupini klopi sedečih ne vidi na oltar.

Oltar ob slavaloku sta sicer preprosta, cerkvi popolnoma odveč, a vseeno

okusna, bržkone iz 2 pol.18.stol.

Slika sev. oltarja, lepa dobro ohranjena iz 2 pol.18.stol. Slika juž. oltarja je bolj groba (3 škofovski svetniki) a vseeno ohranitve vredna.

Prižnica bogata, precej groba, a kljub temu dobra in na vsak način ohranitve vredna iz sr.18.stol. s kipi trobečega angelja in 4 evangelistov.

Arstilni kamen majhen, a okusen z lesenim nastavkom iz 2.pol.18.stol.

V prizidanih velikih kapelah 2 bogata rokoko oltarja, najlepša kar je v cerkvi poleg prižnice. Škabo sta polihromirana.

V sev. kapelici nad vhodom v zakristijo ikonografično zanimiv kipec Kristusa v ječi privezanega k stebru.

Urglje grobo delo sr.19.stol., kor tudi dosti grobo ~~del~~ vstavljen ali prezidan

Zvonik pred vhodom ima gotsko profiliran l zidec in 3 gotske šilaste loke, streha je nova.

Na portalu je letnica 1769.

Stele, XCVIII, 18.6.1920, str.30-31.

Vizitacijsko poročilo iz l.1545 pravi da ima župnija: " hat Neun Filial, Sannt Machor, Sant Anthony Am Schrael (Škorno) Sannt Florian zu Katzenstein, Sannt Jacob, Sannt Peter (in Zavodnje), Sannt Veith, zum hl.Geist, Sannt Leonhardt zu Vortenegg vnnnd Sannt Ulrich genannt.

V urbarju iz l.1575 (str.382) se omenjajo filiale: Sanct Vlrich zu Gabrie, Sanct Leonhardt zu Furchtnegg im Schloss, Sanct Petter im Sauodnim, Sanct Jacob in Toposchitz am Sanct Florian zu Katzenstain, Sanct Anton am Scori, Sanct Machor zu Schönstein, Sanct Veith, zum hl. Geist.

Ž.c.sv. Mihaela je bila zgrajena med l.1723-1726. Je enoladijska z dvema

kapelama, desno sv. Rozalije in levo Corporis Christi. Na zunanji strani prebiterija je spominski kamen, ki je posnet v šoštanjski spominski knjigi in ima letnico 1735 in nad njo iniciala L I C. Nanaša se na gradnjo c. Okna so štirioglata z okroglimi svetlobnimi linami. Stavba nima nič opornikov, čeprav je bila prvotna stavba gotška.

Oltarji: gl. oltar sv. Mihaela je bil postavljen l. 1748, oltar rož. venca l. 1757, oltar Corporis Christi 1757. V slavaloku še dva oltarja, sv. Anaca in sv. Miklavža. Prižnica je iz l. 1739, orgle j naredil Johann Zeichen iz Trifail l. 1863, slike križevega pota iz l. 1864.

L. 1815 je dobila cerkev novo sleme.

V zvoniku so trije zvonovi: veliki iz l. 1767, vlit pri Schneiderju v Celju. Srednji iz l. 1781 iz livarne Kaiser v Celju, majhni iz l. 1658. Poleg teh je 30 funtov težak navček.

Vizitacijska poročila: V gornjegrajskem urbarju iz l. 1426: "Capella S. Michaelis in Schonstain soluit plebano apud S. Georgium annuatim mr. l. gden. cum obedient et reverencia condigna." (str. 14)

Ostala vizitacijska poročila iz l. 1597 (387 str.), 1614, 1631, 1641 (str. 387) 1690 (str. 388) 1723 (str. 388), ko je bila cerkev na novo pozidana.

Župnijske knjige (str. 474) rojstne in krstne od l. 1630, poročne od l. 1653, smrtne od l. 1695.

Ign. Orožen: Das Dekanat Schallthal, l. 1884, str. 381 - 479.

Pravilno orienitrana cerkev stoji na rahli vzpetini nekoliko izven mesta v n.v. 380 m. Zaselek okoli cerkve se imenuje Družmirje.

Viri in literatura: Ig. Orožen: Bistum und Diözese Lavantⁿ V., Dekanat Schallthal, Graz 1884; Farna kronika; Steletovi zapsiki.

Cerkev sestavljajo: predzidan prizmatičen zvonik, pravokotna ladja s prizidanima, 3/8 zaključenima kapelama, katerih severna je nekoliko nižja od ladje, nekoliko ožji, toda enako visok, 3/8 zaključeni prezbiterij na severu prizidano nadstropno zakristijo, katero veže ozka veža s kapelo. Gradnja je kamenita, ometana; strehe sedlasta, strešasta, kapel nekoliko nižji strešasti, opečne; zvonikova oktogonalna, vlomljeno piramidasta, eternitna.

Zunanjščina: Zvonik opasujejo: pristrešen talni zidec, pravokoten zidec, paličast zidec in končno preprost venčni zidec, ki se nad urnimi kazališči močno trikotno vzpenja. Zvonica se odpira s 3 neogotskimi loki, je križno obokana, medtem ko je glavni portal rahlo usločen ter ima letnico 1769. Zvonik ima več pp svetlobnih lin ter na vrhu velike, enojne, neogotske zvonove line.

Ladja je brez členitev, opasuje jo le profiliran venčni zidec ter ima 1 pp okno z luneto v severni in 2 v južni podolžnici. Kapeli opasuje pristrešen talni zidec ter imata v zapadni stranici proprosta pp portala, v vsaki podolžnici pa 2 pp okni z lunetama, v zaključnicah pa luneti. Pod luneto južne kapele je vzdana plošča z napisom: L: L: C: / 1735, ki je bila prvotno v prezbiteriju nad glavnim oltarjem. Prezbiterij ima v južni steni 3 pp okna z lunetami, v zaključnici luneto, v severni steni pa pp okno z luneto. Pod luneto zaključnice je poglobljeno pp polje s fresko sv. Mihaela v boju s hudičem, ki je preprosto delo iz ca 1730-40. Sicer opasuje ves prezbiterij

pristrešen talni zidec, zaključuje pa profiliran venčni zidec. Nadstropna zakristija ima v vzhodni steni 2, v severni 3 pp okna ter zazidan portal, medtem ko ima veža novo prebit portal in 1 pp okno.

Vsi portali so bp, vsa ~~notranjščina~~ našteta okna pa imajo stopnišasta ostenja. Ob severni strani zvonika vodijo zunanje stopnice na pevsko emporo. Cerkev je sorazmerno velika, visoka stavba, katere zunajščina je pust, sivozeleno ometana.

Notranjščina: Tlak je cementen, v kapelah ~~si~~ dvignjen za eno, v prezbiteriju za 3 stopnice. Velika, vidana pevska emporo počiva na 2 slopin in 3 kapaštih obokih.

Ladjine stene členijo pilastri, ki začenjajo nad tlemi, bogato profilirana golšasta greda, obtekajoča vso notranjščino, razen kapel, nad katerimi glavoloki se usločuje, in oproge, katere delijo ladjino banjo v 3 traveje s sosvodnicami. Obočno teme poživljajo 3 bogato razgibani medaljoni, katerih robove krasi štuk-okvir, medtem ko robove sosvodnic označuje štukirana listna vrvica.

Slavolok, ki je bil l. 1920 povečan, je komaj opazen. Prezbiterijeve stene očelnijo 4 ~~na~~ pari dupliranih pilastrov z že omenjeno golšasto gredo, pokriva pa banja s 3 pari sosvodnic in 3-stranim zaključkom. Tudi tukaj krasi vse robove štuk, ki je pozlačen. Teme prezbiterijeve banje krasi freska v pozlačenem okvirju štirilistne oblike, katere stišišča pravokotno izstopajo. Freska predstavlja borbo arhangela Mihaela s hudobcem. Nad to glavno skupino plavata 2 angela z meči in ščiti, še višje v elipsasti kompoziciji nanizani z meči boreči se angeli, v katere temenu je BO na tronu. Vsa slikarija predstavlja torej borbo dobrega z zlim. Freska je obitne kvalitete ter delo Tomaža Fantonija iz l. 1884. Do l. 1874. je bil prezbiterij enako kot obe kapeli poslikan plavo z zlatimi zvezdami.

Kapeli sta precej nižji od ladje. Vanjo vodita slavoloka, katerih ostenji

krase štukirana polja. St^ene kapel členijo 3 pari dupliranih pilastrov, ki nosijo profilirano gredo, ki pa ne obteka kapelinih zaključkov ter 3 op-
roge, deleče banjo v 2 traveji s sosvodnicami ter štukiranimi madaljonskim
okvirjema. Zaključek je preprost, tristran.

Iz prezbiterja vodita 2 pp portala, 1 v zakristijo, drugi v vežo. Zakristija
ima trapezast tlak ter križni obok s štukiranimi robovi in okroglimi
"šklepnikom" v sredini. Oratorij pokriva banja z enim parom sosvodnic v
ožjem in 2 paroma v širšem delu.

Oprava: Glavni oltar sestavljajo lesena, prizmatična menza, velik taberna-
kelj, delo A. Sumreka iz l. 1904 ter nastavek, katerega tvorijo podstavek
s predelo in 2 obhodnima lokoma ter nastavkova arhitektura, sestoječa se
iz para pilasterskih sl^opov, 2 parov stebrov in profilirane, golšaste grede,
ki ne stopa v prostor, zato pa posebno v sredini niha v ozadje. Atika se
divga samo nad srednjim delom nastavka ter jo flankirajo volute. Srednji,
močno vstopajoči del nastavka hrani skupino Mihaela z mečem in vago v rokah
ter Rafaela in Gabrijela, ob straneh med stebri pa stojita kipa Simona in
Jude, nad katerima se boči velika školjka. V atiki je skupina Marijine
zaroke z Jožefom z velikim duhovnom v sredini, nad njo se prikazuje sv.
Trojica, ob straneh na ogledju nastavka pa več puttov. Tabernakelj flan-
kriata 2 velika keruba. Oltar je zelo velik, lesen, marmoriran in pozlačen.
L. 1884 je bil slabo renoviran, kar je bilo pred kratkim popravljeno.
Oltar je bil postavljen l. 1748 in je verjetno koroško delo. V deloti učin-
kuje mogočno, detajl pa ne kaže izredne kvalitete. Njegove plastike imajo
značilne jajčaste oblike, zelo velike oči in dolge obrvi.
Oltar v desni kapeli, posvečen Coena Dom^mini, ima zidano menzo z lesenim,
z naslikanimi kartušo in monogramom IHS, okrašenim antependijem, širok pod-
stavek, ki se na krilih poševno razvija v prostor ter se zaključuje s
krepkima obrnjeno-zlomljenima volutama ter tektonsko pojmovanimi nastavek^{eh}

katerega~~k~~ konturirajo zlomljene volute, ki obdajajo veliko osrednjo nišo s konkavno-konveksnimi zaključkom. Oba kosa ogredja sta se derivirala v nekaki pahljači, ki slonita na volutah. Atiko tvorita 2 zelo drzno speljani voluti, ki nosita zaključujočo vzvalovljeno gredo. V osrednji niši je skupina Večerje v Emausu, ob strani sta kipa Barbare in Terezije, v atiki v oblačni gloriiji 3 kralji, čisto na vrhu pa lambrekinasti baldahin s padajočo draperijo. Na koncih ~~pahljačastega~~ pahljačastega ogredja plavata 2 keruba. V gornjih oglih osrednje niše sta napisata ERECTUM 1757 in RENOVATUM 1958. Ves oltar, ki ~~je~~ je delan po vzoru nasprotnega Roženvenškega, je ^{lep} primer poznobaročnega koncepta, ki se izogiba vsake statične logičnosti. Oltar je iz l. 1757 ter vsaj kar se plastike tiče delo istega mojstra kot glavni oltar na Gori Oljki.

Oltar v levi kapeli je v glavnem enak prejšnjemu, le da ima preprostejšo men bogateje dekoriran podstavek in s^oloh ornamentalno bogatejšo koncepcijo. V osrednji niši je plastična roženvenška skupina, ob straneh Peter Mučenik in Vendelin, v atiki pa goreče srce Jezusovo v sredi žarkov in olbačnega nimba. Oltar zaključuje baldahin z draperijo, ki pada preko volut atike. V zgornjih kotih osrednje niše sta medaljona z napisoma ERECTUM 1742. in RENOMATUM 1958. Oltar je mizar^sko ^{enako}, kiparsko pa slabše delo kot prejšnje. Izdelal ga je l. 1738 od ~~1740~~ 1740 slovenjegraški kipar Jožef Stainer za 150 gld., poslikal pa l. 1742. Janez Mihael Sartory. Oltar je še opremljen s postno sliko roženvenške Marije, ki je delo istega slikarja.

Prižnica je iz l. 1739, obnovljena pa je bila l. 1841. kot pove napis FACTUM 1739 in RENOVATUM EST 1841. Je bogato baročno delo, katerega kancel krasi 5 konsol z volutastimi nastavki, katere zaključuje na gornjem robu 5 golš profiliranega zidca. Med volutami stoje na školjkastih podstavkih 4 evangelisti, zadnje polje pa zavzema karušasti napisni medaljon, okrašen z mrežo in školjkovino. Vrata na prižnico so dekorirana z akantasto ornamentiko. Lambrekinasti baldahin ima 5 golš, iz katerih rastejo volute,

ki tovrstjo 5/8 bazo za angela trobentača. Plastik^e prižnice so boljše kvalitete kot one v oltarjih. Do l. 1920 sta stala ob ~~stavoloku oltarja~~ ~~stavoloku oltarja~~ Srea Jezusovega in Marijinega, ki sta bila preprosti deli 2. pol. 18. stol. in ju je v l. pol. 19. stol. poslikal graški slikar ~~Mx~~ Nagerle.

Krstilnik v desni kapeli je na pol vdolan v steno. Ima kamenit baluster, polovičen piščalasto okrašen bazen z napisom HIC OMN PECCATORUM MACULAE D. Leseni, s školjkovino okrašeni nastavek je baročen iz 2. pol. 18. stol. Orglje so delo Janeza Zeichna iz Trbovelj iz l. 1863. So v neorenesančni omari.

Križev pot iz l. 1904 je delan po Führichu. V zakristiji je vsa oprav-a nova.

Oprema: V levi kapeli stoji v stenski niši bičan Jezus pripet ob steber. Je kvalitetno baročno delo 18. stol.

Paramenti in posodje v zakristiji so bp.

Zvonik: Arhivsko je izpričano, da je gosposščina Šoštanj dala meščanom 33 startinov apna za zgraditev zvonika. To se je zgodilo l. 1579, zato smemo nastavek ~~zvonika~~ zvonika postaviti v šas ca 1580, leta 1893. je bil zvonik povišan ter gotiziran. V njem visi bronasti BUHLOV zvon. Leta 1897 so postavili zunanje stopnice, ki vodijo na pevsko emporo in dalje v stolp.

Podstrešje: Oboki so kameniti ter delo iste delavnice kot v Velenju.

Resume: Vikariat sv. Mihaela pri Šoštanju se omenja že l. 1261, ko je bil skupaj z materjo-faro Škale dod^eeljen gornjegrajeskemu samostanu. Še l. 1434. se tukajšnji župnik imenuje cooperator škalskega. Leta 1545.

je župnija imela 9 podružnic: Mohorje, Skorno, Sv. Florijam, Topolščico, Zavodje, Sv. Vida, R^uvne, Sv. Lenarta v Forchtenegga in Gabr^uške.

Najstarejši del sedanje cerkve sta ladja in prezbitერიj, ki sta gotska. Bila sta mnogo nižja, ladja je imela tabulant, prezbitერიj pa ~~oskaxobokax~~, pokrita sta bila s strmo sedlasto streho, na kateri je čepel strešni stolpič. L. 1631, je imela zidni tabernakelj, 5 oltarjev v ladji in 1 v zakristiji ter krstilnik iz belega marmorja v sredini cerkve. Ca l. 1580 so prizidali zvonik, ki pa je bil precej nižji. Med l. 1723-26., odnosno do l. 1735. so cerkev barokizirali. Takrat so dvignili vso cerkev za ca 2.5m, prizidali obe kapeli, obokali ladjo in preobokali prezbitერიj, dvignili zvonik, vdelali pevsko emporo z notranjimi stopnicami ter prizidali zakristijo. Potem je cerkev dobila novo opravo. L. 1889. so dvignili zvonik za gornje nadstropje ter ga gotizirali, l. 1897 so razširili pevsko emporo ter uredili zunanje stopnišče nanjo. L. 1920 so odstranili stranska oltarja ter zelo povečali slavolok, ki je bil dotlej še ozek gotski (ne po obliki!), zadnjič je bila cerkev obnovljena med l. 1954-56.

Okolica: Prvotno pokopališče okoli cerkve je bilo l. 1844. premaknjeno proti vzhodu. Novo pokopališče leži preko ceste južno cerkve. Na njem je omeniti marmornato Pieta na grobu družine Cerovšek in marmornat relief Marijine glave na grobu družine Kosel.

Neogotska grobna kapela družine Vošnjak je iz l. 1896.

Župnišče je bilo obnovljeno med l. 1773 in 1781 ter povečano 1804. (letnica na portálu). V osnovi je verjetno precej staro, saj se omenja že l. 1586. Kaplanija je bila zgrajena po l. 1765. in obnovljena l. 1837. Njena vhodna stebra sta narejena iz trškega sramotilnega stebra.

Konservatorske opombe: Cerkev je v redu vzdrževana.

Ostalo: V ~~okoliščini~~ okolici cerkve ni zanimivejših kapel ali znamenj.

Opombe: Cerkveni oboki so delo iste delavnice kot v Velenju.
Zvonik ni iz l.1580, vendar pa iz 16. stol., kar dokazujejo profili ~~zidcev~~
zidcev.

J. Curk: Celjska topografija (Velenje), rkp. str.25-27, zapiski 1959

Predela oltarja: ⁴adnja večerja ima napis: Caena DoMinI LUCae 14 Egsistentē
loci parocho Iodeme Josepho Thalmainer erecta est MDCCLVII - Erectum 1742.
Oltar sv. Rož,venca ima napis: erectum 1742. ^Na predeli: EXstat bonItas ~~generosi~~
generosi DoMinI Joannis Josephi CastELiz eIVs VXorIs heLenae TheresIne
existente loci parocho Ioanna Josepho Thalmainer pinxit Ioannes Michael Sar-
tori sclavo graecenis (let.1742)

Stele, XIII A, 17.3.1958, str.38